

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Perjantaina 25. syyskuuta 2015

MAASEUDUN TULEVAISUUS

19

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

25.09.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 7.10
ja laskee kello 19.12
Oulussa kello 7.08
ja laskee kello 19.10
Utsjoella kello 7.02
ja laskee kello 19.04

Päivän sana
25.9. Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta. Teidän vuoksenne on kuitenkin parempi, että jään eloon. Olen siitä varma. Fil. 1:23–25
26.9. Herra, neuvo minulle tiesi, että noudattaisin sinun totuuttasi. Paina sydämeeni syvälle pyhä pelko nimeäsi kohtaan. Ps. 86:11

27.9. Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän koko sydämestäni, iäti minä kunnioitan nimeäsi. Sinun hyvyytesi on suuri, sinä nostit minut tuonelan syvyyksistä. Ps. 86:12–13

Nimipäiviä
Tänään perjantaina: Kullervo
Huomenna lauantaina: Kuisma
Ylihuomenna sunnuntaina: Vesa

Mietelause
Elämä on loputtomasti suurempi kuin se pikkujuttu, johon sydämesi on kiintynyt ja jolle olet antanut vallan saada sinut hämmennyksiin.
Anthony de Mello

MERKKIPÄIVIÄ

90-VUOTIAS

Agrologi
Heikki Järveläinen
25.9. Mikkeli.
Perhepiirissä.

70-VUOTIAS

Valiokuntaneuvos,
OTT. dos.
Kalevi Laaksonen
17.9. Espoo.

Lippaisiin kertyi noin 1,5 miljoonaa nälkäpäivänä

Punaisen Ristin nälkäpäivän lipaskeräys 17.–19.9. tuotti noin 1,5 miljoonaa euroa. Tulos on noin 200 000 euroa parempi kuin viime vuonna.

Punaisesta Rististä kerrotaan, että kolmen miljoonan raja on hyvin lähellä. Silloin tulos olisi kolmanneksi paras nälkäpäivän historiassa. Nälkäpäivä järjestettiin nyt 35. kerran.

Nälkäpäivänä kerätään varoja Suomen Punaisen Ristin katastrofirahastoon.

MT

Palkittu Puukuokka-kerrostalo sijaitsee Jyväskylässä Kuokkan kaupunginosassa.

Arkkitehtuurin Finlandia puukerrostalolle

Suomen Arkkitehtiliitto Safan myöntämä arkkitehtuurin Finlandia-palkinto on myönnetty Jyväskylässä sijaitsevalle Puukuokalle.

Stora Enson ja Lakean yhteistyössä toteuttaman kahdeksan-kerroksisen puukerrostalon on suunnitellut Arkkitehtitoimisto OOOPEAA eli Office for Peripheral Architecture Seinäjoelta.

Projektia johti arkkitehti **Anssi Lassila**.

Palkinnon voittajan valitsi säveltäjä **Kaija Saariaho**.

”Voittajaksi valitsemassani Puukuokassa yhdistyvät asiat, joita arvostan sekä arkkitehtuurissa että elämässä. Puukuokka on uskalias ja kunnianhimoinen työ, johon sisältyvät uuden rakennusteknologian tutkiminen, ihmisläheisyys sekä pyrkimys

ekologisiin ratkaisuihin ja ihmisen elämänlaadun parantamiseen”, Saariaho perustelee valintaansa.

Saariahoa miellytti Puukuokan kokonaisvaltaisuus.

”Valitsin rakennuksen, joka intuitiivisesti miellyttää minua ja vastaa pyrkimyksiäni ja arvoja. Vierailu talon asukkaan kodissa, sen viihtyvyys ja akustikan ylivoimaisuus vakuuttivat minut. Puukuokka oli rakennus, jossa kaikilla aisteillani parhaiten viihdyin.”

Kahdeksankerroksinen Puukuokka on rakennettu Stora Enson Hartolan yksikössä valmistetuista tilaelementeistä. Tilaelementtien materiaalina on käytetty CLT:tä eli ristiinliimattua puuta.

TERHI PAPE-MUSTONEN

Mattasin tilameijerin Freja ja Tiffany ovat Ahvenanmaan ainoat luomulehmät. Eläinrakas omistaja Jennifer Sundman emännöi kaksisataa vuotta täyttäneitä sukutilaa.

Kahden lehmän meijerin tuotteilla on kasvot

Ahvenanmaan ainoiden luomulehmien maidosta syntyy juustoja, jugurttia ja voita.

SUND (MT)
Ahvenanmaan ainoan meijerin ÅCA:n tuotteille on ilmestynyt paikallinen kilpailija. Kyseessä on pieni, mutta pippurinen kahden lehmän meijeri.

Mattas Gårdsmeijerin tilat valmistuvat vasta näillä näpäpäimillä, mutta tilan emäntä **Jennifer Sundman** on jo valmistanut tuotteita läheisen oppilaitoksen tiloissa.

Maisteltavana on maustamatonta jugurttia, salaattijuustoa ja yrttistä valkosipuluorejuustoa. Valikoimaan tulee myös voita ja kypsytettyjä juustoja.

Pieni on kaunista
Tilameijerin asiakas todella tietää, mistä ruoka tulee, sillä tuotteet on nimetty hellyttävästi lehmien mukaan. Etikettejä koristavat piirroskuvat Frejasta ja Tiffanysta.

Ne tuottavat yhteensä noin 16 000 litraa maitoa vuodessa. Uusiakin lypsylehmiä on pellolla varttumassa, joten

Mattasin tilameijeri avasi ovensa yleisölle Ahvenanmaan sadonkorjuujuhlassa viime viikonloppuna.

Jennifer Sundman ja Lars-Johan Mattsson tapasivat maatalousyliopistossa Ruotsissa.

Mattasin tilan lehmät ovat antaneet nimensä ja kasvonsa meijerin tuotteille.

tulevaisuudessa meijerin pitää maidossa kuusi lypsävää.

Sundmanin ja hänen miehensä mielestä pieni on kaunista. He uskovat, että luonnonomukaisesti tuotetulle lähiruualle riittää kysyntää. Kun tie on vienyt koko ajan kohti isompia tuotantoyksiköitä, alkavat kulluttajat kaivata tuotteita, joilla on tarina.

Suunnitelmana on myydä tuotteita meijeriltä suoraan ja lähikaupoissa. Ne tulevat myyntiin myös nimekkään ahvenanmaalaiskokiin **Michael Björklundin** ravintolamaailmaan Smakbyhyn, joka sijaitsee muutaman kilometrin päässä Mattasin tilameijeristä.

Sipulia, perunaa ja viljaa
Kipinä pienmeijerin perustamiseen syttyi, kun Sundman ja hänen miehensä opiskelivat maatalousyliopistossa Ruotsissa.

”Sitä ennen en edes tiennyt, että tällmöisiä tilameijereitä on olemassa”, Sundman kertoo. Investointi maksoi 200 000 euroa. Pariskunta arvioi, että sen kuolettamiseen voi mennä 10–15 vuotta.

Mattasin tila on ollut suvun omistuksessa vuodesta 1815. Vuoteen 1984 asti siellä oli maitokarjaa, mutta Sundmanin isä luopui lehmistä.

Nyt kokonaisuuteen kuuluu myös appivanhempien läheinen sipuli- ja perunatila. Peltoalaa on yhteensä 80 hehtaaria. Elanto ei siis lepää pelkän meijerin varassa. Laitumilla kirmaa myös kolme hevosta.

Sundman on halunnut ympäröidä itsensä eläimillä, sillä hänen lapsuudessaan maatilalla ei ollut edes kissaa.

Tilalla varttuu myös potentiaalinen jatkaja, kaksivuotias tytär.

KATJA LAMMINEN

1950-luvun kone sitoo valmiita lyhteitä

Viljan sitominen lyhteille kuulostaa menneen ajan käsityövaltaiselta puuhastelulta, mutta Sotkamon Tipasojalla lyhteitä syntyy tositarkoituksella ja konevoimin.

Traktorin perässä kulkeva kone kauhoo siipirattaan avulla ruista sisuksiinsa ja sylkee toisesta kyljestään valmiiksi sidottua tavaraa.

1950-luvun ruotsalaiskone, Aroksen Hercules, on lyhteisiin perustuvan viljankorjuuteknologian huipennus. Maanviljelijä **Jouko Sormunen** hankki koneen reilut 20 vuotta sitten.

”Hirnu hauska vekotin. Nippoja on aivan tuhattomasti, lähemmäs 50. Aina menee yksi

vuorokausi, että tämän talvetoiltoita saapi liikenteeseen”, Sormunen kertoo.

Oljet kekripukiksi Kajaaniin
Rukiin lisäksi Sormunen on tehnyt itsesitojalla lyhteitä kaurasta ja maitohorsmasta.

Kasvuston on oltava 60-senttistä, lyhyistä korsista ei lyhteitä saa.

Itsesitoja on tarpeellinen työkalu Sormusen tilalla.

”On käyttöä, nyt tehdään kahden vuoden tarvis.”

Osa lyhteistä päätyy kekripukkiin, jonka tipasojalaiset rakentavat Kajaaniin kaupungille.

Lisäksi Sormunen tekee olkipukkeja myyntiin. Se on yksi

monialaisen tilan toimeentulolähde. Muita ovat lampaat, perinnebiotoopit ja luomujuurekset.

Idea prinssi Charlesin tilalta
Itsesitoja ei päätynyt Sormusen sattuimalta, vaan hän ryhtyi etsimään sellaista nähtyään televisio-ohjelman brittiläisen prinssi Charlesin tilalta. Siellä raksutti vastaavanlainen kone, ja sellainen piti saada.

MT:ssä julkaistu ostoilmoitus poiki yhteydenoton eteläsuomalaiselta tilalta, jolla itsesitoja oli maannut hylättyinä.

”Minähän otin auton ja trailerin siihen mukaan. En tiennyt, onko se sellainen kone, mitä

menin hakemaan. Tutkin sitä kotona, ja totesin että on.”

Mekaniikka ei heti avautunut, mutta ohjekirjan avulla Sormunen opiskeli koneen rakenteen ja kunnosti sen seuraavaksi vuodeksi käyttöökuntoon. Siitä asti Hercules on palvellut uskollisesti muutaman vuoden välein, aina milloin lyhteitä on tarvittu.

HENRIK SCHÄFER

KATSO VIDEO

www.maaseuduntulevaisuus.fi

JOHANNA RÄSÄNEN

Olkipukkien aineksia kertyy ripeästi 1950-luvun korjuukoneella, itsesitojalla. Jouko Sormunen teki ruislyhteitä viime viikolla Sotkamossa.